

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) *Habermas & Co. GmbH i Here Global BV* pokrywają własne koszty oraz po połowie koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 20.3.2017.

**Postanowienie prezesa Sądu z dnia 26 września 2017 r. – António Conde & Companhia/Komisja
(Sprawa T-443/17 R)**

**(Środek tymczasowy — Statek rybacki — Organizacja Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku —
Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Brak pilnego charakteru)**

(2017/C 392/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat J.R. García-Gallardo Gil-Fournier)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, A. Lewis i F. Moro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE wniosek o nakazanie Komisji przekazania Sekretarzowi Komisji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (KRPWA) wystosowanego przez Republikę Portugalską do Komisji wykazu z 2017 r. ze zmianami, w którym figurują pływające pod banderą portugalską statki *Santa Isabel* i *Calvão*.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

**Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2017 r. – Algebris (UK) i in./Komisja
(Sprawa T-570/17)**

(2017/C 392/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Algebris (UK) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Anchorage Capital Group LLC (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone), Ronit Capital LLP (Londyn) (przedstawiciele: adwokat T. Soames, R. East, solicitor, N. Chesaites, barrister i adwokat J. Vandenbussche)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2017/1246 z dnia 7 czerwca 2017 r. zatwierdzającej program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjęty przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji decyzją SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w odniesieniu do Banco Popular Español SA ⁽¹⁾ w całości lub, tytułem ewentualnym, art. 1 tej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że Komisja Europejska nie wypełniła w sposób prawidłowy ciążącego na niej obowiązku oceny aspektów uznaniowych programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub uchybiła temu obowiązkowi.
2. Zarzut drugi, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że Komisja Europejska nie uzasadniła zaskarżonej decyzji we właściwy sposób.
3. Zarzut trzeci, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że Komisja Europejska dopuściła się istotnych naruszeń zasad poufności i tajemnicy służbowej z naruszeniem art. 339 TFUE i art. 88 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 dotyczącego jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ⁽²⁾ oraz orzecznictwa Trybunału, a tym samym uchybiła prawu skarżących do dobrej administracji zagwarantowanemu w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
4. Zarzut czwarty, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że Komisja Europejska popełniła oczywiste błędy w ocenie przy stosowaniu art. 14, 18, 20, 21, 22 i 24 rozporządzenia nr 806/2014.
 - Skarżący podnoszą w ramach tego zarzutu, że wycena Banco Popular, na której opierało się działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w ramach programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie była rzetelna, ostrożna i realistyczna i była sprzeczna z „zasadą niepogarszania sytuacji wierzycieli”; wycena ta nie stanowiła zatem dokładnego, rzetelnego i spójnego dowodu, na którym opiera się program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nie była w stanie uzasadnić zaskarżonej decyzji. Ponadto i z tych samych względów, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (a zatem zaskarżona decyzja) był oczywiście nieproporcjonalny, ponieważ wykraczał poza środki konieczne dla realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
5. Zarzut piąty, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdzony zaskarżoną decyzją narusza prawo własności skarżących zagwarantowane w ogólnych zasadach prawa Unii i w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
6. Zarzut szósty, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji został przyjęty i zatwierdzony przez Komisję Europejską z naruszeniem prawa skarżących do bycia wysłuchanymi, zgodnie z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i orzecznictwem Trybunału.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2017/1246 z dnia 7 czerwca 2017 r. zatwierdzająca program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A. (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 4038), (Dz.U. 2017 L 178, s. 15).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010.